

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.9.2017
COM(2017) 537 final

2017/0231 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och
direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och
återförsäkringsverksamhet (Solvens II)**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag är en del av ett åtgärds paket som syftar till att stärka tillsynen på EU:s finansmarknader genom att förbättra de europeiska tillsynsmyndigheternas funktion och snabba på fullbordandet av kapitalmarknadsunionen. Förslaget rör Esma (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), närmare bestämt dess tillsynsuppdrag och befogenheter. Genom förslaget överförs vissa tillsynsbefogenheter som för närvarande ligger hos de nationella behöriga myndigheterna.

Genom direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument (Mifid II)¹ införs en ny typ av tjänster som kräver auktorisation och tillsyn, nämligen datarapporteringstjänster (Data Reporting Services, DRS) som tillhandahålls av leverantörer av datarapporteringstjänster (Data Reporting Services Providers, DRSP). I direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument (Mifid I)² fanns inga bestämmelser om hur transaktionsdata skulle spridas, övervakas och rekonstrueras. Sådana transaktionsdata var i EU därför varken enhetliga eller av tillräckligt hög kvalitet för att man skulle kunna bedöma om syftet med Mifid hade uppnåtts. Dessutom erbjöd de relevanta handelsplatserna inte tillgång till transaktionsdata till en rimlig kostnad i hela EU.

Skillnader mellan transaktionsdata i fråga om kvalitet, format, tillförlitlighet och kostnader inverkar negativt på datatransparens, investerarskydd och marknadseffektivitet. I Mifid II försökte man därför höja kvaliteten och göra det lättare att få tillgång till transaktionsdata genom att fastställa ett standardformat så att sådana data blir lätta att konsolidera, förstå och är tillgängliga till rimlig kostnad. Dessutom infördes formella organisatoriska krav på leverantörer av datarapporteringstjänster, samt krav på att leverantörerna ska auktoriseras av sin nationella myndighet.

Med tanke på datahanteringsens gränsöverskridande natur och fördelarna – bland annat potentiella stordriftsfördelar – med att samla datarelaterade befogenheter på ett och samma ställe, samt att eventuella skillnader i tillsynspraxis inverkar negativt både på kvaliteten på transaktionsdata och verksamheten för leverantörer av datarapporteringstjänster, är det lämpligt att ansvaret för auktorisation och övervakning av leverantörer av datarapporteringstjänster överförs från nationella myndigheter till Esma.

Detta förslag handlar därför endast om att befogenheterna att auktorisera och övervaka dessa enheter överförs från nationella behöriga myndigheter till Esma genom att befogenheterna införs i förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument (Mifir)³. Förslaget innebär inga ytterligare ändringar av de materiella bestämmelserna för leverantörer av datarapporteringstjänster, till exempel villkoren för auktorisation och de organisatoriska

¹ Direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

krav som ursprungligen infördes genom Mifid II. De berörda bestämmelserna om leverantörer av datarapporteringstjänster i Mifid II utgår därför.

Förslaget berör också Eiopas roll i godkännandet av interna modeller.

Direktiv 2009/138/EG⁴ (Solvens II) föreskriver att försäkringsföretag och återförsäkringsföretag, enskilda eller i grupp, under vissa omständigheter i enlighet med den riskbaserade metoden för solvenskapitalkravet kan använda interna modeller för att beräkna kapitalkravet i stället för standardformeln. De interna modellerna måste godkännas av tillsynsmyndigheten. Trots Eiopas värdefulla insatser för en mer enhetlig tillsynspraxis när det gäller interna modeller kvarstår skillnader mellan de behöriga myndigheternas krav på sådana interna modeller och det kan inom tillsynskollegierna vara svårt att nå gemensamma överenskommelser om gruppinterna modeller.

Skillnader i tillsyns- och godkännandep Praxis när det gäller interna modeller leder till inkonsekvens och olika spelregler för marknadsaktörerna. Förslaget bidrar därför till en mer enhetlig tillsyn genom att stärka Eiopas roll när det gäller interna modeller. Detta görs genom bestämmelser om samarbete och informationsutbyte tillsammans med befogenheter för Eiopa att anta yttranden på området och att på eget initiativ bidra till att lösa tvister mellan tillsynsmyndigheter, även genom bindande medling.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är förenligt med andra unionsrättsakter, även de rättsakter som ger direkta befogenheter till de europeiska tillsynsmyndigheterna.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag påverkar inte unionens övriga politik.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslagets rättsliga grund är artiklarna 53.1 och 62 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen) ska åtgärder vidtas på EU-nivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

De materiella bestämmelserna om auktorisation och tillsyn finns redan i Mifid II och unionen har därmed getts behörighet på området. Den enda ändring som detta förslag medför är att Esma i stället för nationella behöriga myndigheter kommer att ansvara för auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporteringstjänster. De finansiella marknaderna är i

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

detta avseende till sin natur gränsöverskridande, och detta i ökande utsträckning. Mängden data om finansiella marknader växer också snabbt. Aspekter som rör databehandling enligt Mifid II-ramverket måste hanteras mer effektivt för att möta dessa utmaningar. Genom att överföra ansvaret för auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporterings tjänster till Esma säkerställer man enhetliga villkor för transaktionsdata och transaktionsrapporteringskanaler. Detta gör det samtidigt möjligt för nationella behöriga myndigheter att frigöra resurser för tillsynen av slutanvändarna av transaktionsdata.

Principen om att interna modeller ska godkännas av tillsynsmyndigheten finns redan med i Solvens II. Genom ändringarna i det här förslaget stärks Eiopas roll så att tillsynen blir mer enhetlig på området, särskilt för försäkringsgrupper som har verksamhet i flera EU-länder, samtidigt som befogenheten att godkänna sådana ansökningar ligger kvar hos de tillsynsansvariga och, om tillämpligt, tillsynskollegiet.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget beaktar till fullo proportionalitetsprincipen, i det att det är tillräckligt för att uppnå målen och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dem. Det är förenligt med samma princip genom att det syftar till att uppnå den rätta balansen mellan allmänhetens intresse och åtgärdens kostnadseffektivitet.

• Val av instrument

Detta förslag ändrar ett direktiv som har antagits av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 53.1 i EUF-fördraget och ett direktiv som har antagits av Europaparlamentet och rådet på grundval av artiklarna 53 och 62 i EUF-fördraget. För att ändra dessa båda direktiv krävs därför ett förslag till en rättsakt i form av ett direktiv.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Konsekvensbedömning

De ändringar som föreslås av de två direktiven är mycket begränsade och eftersom direktiven nyligen har trätt i kraft och börjat tillämpas är det inte motiverat med en särskild utvärdering för dessa ändringar.

• Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Eftersom ändringen av Mifid II och Mifir innebär att en enda myndighet ansvarar för auktorisation och tillsyn kommer regleringsbördan att minska, bland annat för mindre leverantörer av datarapporterings tjänster. De behöriga myndigheternas befogenheter och behörighet när det gäller leverantörer av datarapporterings tjänster ska överföras till Esma. Att auktorisation och tillsyn samlas på ett enda ställe innebär en betydande förenkling för leverantörer av datarapporterings tjänster som har gränsöverskridande verksamhet och minska den administrativa bördan.

När det gäller Solvens II kommer en mer enhetlig tillsyn att bidra till förenklade ansökningsförfaranden och krav över hela unionen och leda till rättvisare spelregler, särskilt för försäkringsgrupper.

- **Grundläggande rättigheter**

Rätten till ett korrekt rättsförfarande och rätten till försvar skyddas bland annat genom ett tydligt processrättsligt regelverk och rättslig kontroll av utredningsåtgärder när det krävs enligt nationell domare, och slutliga avgöranden enligt denna förordning tas av EU-domstolen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta område täcks av ändringarna till Mifir och ändringarna till förordningen om inrättande av Eiopa.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 i förslaget innehåller ändringar som krävs för att de behöriga myndigheternas nuvarande befogenheter och behörighet ska överföras till Esma, som kommer att ansvara för auktorisation av och tillsyn över företag som avser att utföra datarapporterings tjänster.

Flera delar av Mifid II ändras eller stryks, bland annat avdelning V som rör leverantörer av datarapporterings tjänster, avsnitt D i bilaga I och de behöriga myndigheternas befogenheter att besluta om sanktioner för sådana tjänsteleverantörer.

Artikel 2 i innehåller ändringar av Solvens II som innebär att Eiopa får en större roll för en mer enhetlig tillsynspraxis när det gäller ansökningar om godkännande av interna modeller. Ändringarna rör bland annat utbyte av information om sådana ansökningar, möjlighet för Eiopa att avge yttranden i detta sammanhang samt möjlighet för Eiopa att bistå vid tvister mellan tillsynsmyndigheter, antingen på myndigheternas begäran eller på eget initiativ eller, under vissa omständigheter, på de berörda företagens begäran.

Genom ändringarna föreskrivs också att Eiopa ska utarbeta årliga rapporter om detta. På så sätt blir det möjligt att noga följa situationen vad gäller ansökningar om godkännande av interna modeller och även uppmärksamma eventuella problem med att tillsynen inte är enhetlig.

Genom denna artikel harmoniseras också vissa delar av Solvens II (artiklarna 231.3 och 237.3) med ändringar beträffande bindande medling som kommissionen lägger fram i sitt förslag om ändring av förordningen om inrättande av Eiopa. Genom artikeln görs också nödvändiga ändringar av artikel 248.4 i Solvens II gällande bindande medling. Hänvisningen till det tidigare förfarandet för tvistelösning med inblandning av Ceiops (kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner) tas bort, eftersom kommittén har ersatts av Eiopa.

Artiklarna 3 och 4 innehåller bestämmelser om införlivande och ikraftträdande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och
direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och
återförsäkringsverksamhet (Solvens II)**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1
och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I direktiv 2014/65/EU inrättas ett regelverk för leverantörer av datarapporterings tjänster och ett krav på att rapporteringstjänster som avser transaktionsdata måste auktoriseras som godkända publiceringsarrangemang (APA). Dessutom måste tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation (CTP) erbjuda konsoliderade transaktionsdata som omfattar alla transaktioner i både aktierelaterade och icke-aktierelaterade instrument i hela unionen enligt direktiv 2014/65/EU. Genom direktiv 2014/65/EU formaliseras också transaktionsrapporteringskanaler genom att det fastställs att tredje parter som rapportar på uppdrag av företag måste få auktorisation som godkända rapporteringsmekanismer (ARM) av behöriga myndigheter.
- (2) Kvaliteten på transaktionsdata och på behandling och tillhandahållande av sådana data, inklusive behandling och tillhandahållande över gränserna, är av yttersta vikt för att uppnå huvudmålet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014, det vill säga att öka finansmarknadernas transparens. Genom tillförlitliga data får användarna överblick över handeln på finansmarknader i hela unionen och de behöriga myndigheterna får korrekt och heltäckande information om relevanta transaktioner. Med tanke på datahanteringsens gränsöverskridande natur och fördelarna, bland annat potentiella stordriftsfördelar, med att samla datarelaterade befogenheter på ett och samma ställe, samt med tanke på att eventuella skillnader i tillsynspraxis inverkar negativt både på kvaliteten på transaktionsdata och på

⁵ EUT C , , s. .

⁶ EUT C , , s. .

rapporteringsjämsnsteleverantörernas verksamhet, är det därför lämpligt att ansvaret för auktorisation och övervakning av leverantörer av datarapporteringsjämsnstjänster, och även befogenheten att samla in data, överförs från de behöriga myndigheterna till Esma.

- (3) För att göra denna överföring av befogenheter enhetlig är det lämpligt att stryka bestämmelserna i direktiv 2014/65/EU om operativa krav för leverantörer av datarapporteringsjämsnstjänster och om de behöriga myndigheternas behörighet när det gäller leverantörer av datarapporteringsjämsnstjänster, och föra in bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁷.
- (4) Att Esma övertar ansvaret för auktorisation av och tillsyn över leverantörer av datarapporteringsjämsnstjänster ligger väl i linje med Esmas övriga uppdrag. Överföringen av datainsamling, auktorisation och övervakning från behöriga myndigheter till Esma underlättar i själva verket Esmas andra uppgifter enligt förordning (EU) nr 600/2014, till exempel marknadsövervakning, befogenheter när det gäller tillfälliga ingripanden och positionshantering, samt att säkerställa en konsekvent efterlevnad av kraven på transparens före och efter handel. Direktiv 2014/65/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (Solvens II)⁸ föreskriver att försäkringsföretag och återförsäkringsföretag, enskilda företag eller företagsgrupper, under vissa omständigheter i enlighet med den riskbaserade metoden för solvenskapitalkravet kan använda interna modeller för att beräkna detta krav i stället för standardformeln.
- (6) För att ge försäkringstagare och förmånstagare ett likvärdigt skydd bör det krävas att tillsynsmyndigheten ger sitt förhandsgodkännande av sådana interna modeller utifrån harmoniserade processer och standarder.
- (7) För att uppnå en högre grad av enhetlighet i tillsynen över och godkännandet av interna modeller bör Eiopa kunna avge yttranden när det gäller sådana interna modeller.
- (8) För att främja en mer enhetlig tillsyn bör Eiopa kunna hjälpa tillsynsmyndigheterna att nå enighet, antingen på eget initiativ eller på dessa myndigheters begäran. Om tillsynsmyndigheterna i särskilda fall inte kan enas om godkännande av en gruppintern modell, och innan grupp-tillsynsmyndigheten fattar sitt slutgiltiga beslut, bör företag kunna begära att Eiopa medlar och hjälper tillsynsmyndigheterna att nå enighet. Tillsynsmyndigheterna bör samarbeta och utbyta all relevant information med Eiopa för att säkerställa att Eiopa kan delta i godkännandeprocessen för grupp-interna modeller.
- (9) För att ta hänsyn till den nya uppsättningen paneler enligt förordning (EU) nr 1094/2010 bör de relevanta bestämmelserna om paneler i Solvens II ändras så att de överensstämmer med det nya förfarandet för bindande medling enligt den förordningen.
- (10) För att beakta det faktum att kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceips) ersätts med Eiopa, bör hänvisningarna till Ceips i Solvens II utgå.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(11) Direktiv 2009/138/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/65/EU

Direktiv 2014/65/EU ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Detta direktiv ska tillämpas på värdepappersföretag, marknadsoperatörer och företag från tredjeland som utför investeringstjänster genom etablering av en filial i unionen.”

(b) Punkt 2 d ska utgå.

(2) Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 36 och 37 ska ersättas med följande:

”36. *ledningsorgan*: ett eller flera organ i ett värdepappersföretag eller hos en marknadsoperatör som har utsetts i enlighet med nationell rätt, har bemyndigats att fastställa enhetens strategi, mål och allmänna inriktning, som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande samt omfattar personer som i praktiken leder enhetens verksamhet.

När det i detta direktiv hänvisas till ledningsorganet, och ledningsorganets lednings- och tillsynsfunktioner enligt nationell rätt handhas av olika organ eller olika medlemmar i ett organ, ska medlemsstaten identifiera de ansvariga organen eller de ansvariga medlemmarna i ledningsorganet i enlighet med nationell rätt, om inte annat anges i detta direktiv.

37. *personer i ledande befattning*: fysiska personer med verkställande uppgifter i ett värdepappersföretag eller hos en marknadsoperatör som har ansvar för och kan ställas till svars inför ledningsorganet för den dagliga ledningen av enheten, inbegripet genomförandet av strategier avseende företagets och dess personals distribution av tjänster och produkter.”

(c) Punkterna 52, 53, 54 och 55 c ska utgå.

(3) Avdelning V ska utgå.

(4) Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 a ska leden xxxvii till xxxx utgå.

(b) I punkt 4 ska led a ersättas med följande:

”a) Artikel 5 eller artikel 6.2 eller artiklarna 34, 35, 39 eller 44 i detta direktiv eller”.

(c) I punkt 6 ska led c ersättas med följande:

”c) I fråga om ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör som auktoriserats att driva en MTF-plattform eller OTF-plattform eller en reglerad marknad, tillfällig indragning eller återkallelse av företagets auktorisation enligt artiklarna 8 och 43.”

(5) I artikel 71 ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Om den offentliggjorda straffrättsliga påföljden eller administrativa sanktionen gäller ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, ett kreditinstitut i samband med investeringstjänster och investeringsverksamhet eller sidotjänster eller en filial till ett tredjelandsföretag, som auktoriserats i enlighet med detta direktiv, ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda sanktionen i det relevanta registret.”

(6) I punkt 77.1 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva att varje person som är auktoriserad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG* och som i ett värdepappersföretag eller på en reglerad marknad utför det uppdrag som beskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, ska vara skyldig att omgående underrätta de behöriga myndigheterna om alla uppgifter eller beslut som rör det företag som han eller hon har fått kännedom om under sitt arbete och som kan

*Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).”

(7) Artikel 89 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.3, artikel 4.1.2 andra stycket och artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6 och 79.8 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.3, artikel 4.1.2 andra stycket och artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6 och 79.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.3, artikel 4.1.2 andra stycket och artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6 och 79.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat

kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(8) I artikel 90 ska punkterna 2 och 3 utgå.

(9) I artikel 93.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 3 januari 2018.”

(10) I bilaga I ska avsnitt D utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 112.4 ska följande stycken läggas till:

”De behöriga myndigheterna ska informera Eiopa om en ansökan när de bedömer att den är fullständig.

Tillsynsmyndigheterna ska på Esmas begäran vidarebefordra alla handlingar som företaget har lämnat in tillsammans med ansökan till Esma.

Eiopa får avge ett yttrande till de berörda tillsynsmyndigheterna i enlighet med artiklarna 21a.1 a och 29.1 a i förordning (EU) nr 1094/2010 inom fyra månader från det att tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

Om ett yttrande avges ska tillsynsmyndigheten fatta det beslut som avses i första stycket i enlighet med yttrandet eller, om beslutet inte fattades i enlighet med yttrandet, ge en skriftlig motivering till Eiopa och sökanden.”

(2) Artikel 231 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

(i) Första stycket ska ersättas med följande:

”1. Om en ansökan om tillstånd att använda en intern modell för att beräkna både det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen lämnas in av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta med varandra och med Eiopa för att besluta om ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella villkor för tillståndet.”

(ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”Grupptillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet om att ansökan har mottagits och

överlämna den fullständiga ansökan tillsammans med de handlingar som företaget har lämnat till kollegiemedlemmarna, inbegripet Eiopa.”

(b) Följande nya punkt ska läggas till som punkt 2b:

”2b. Om Eiopa anser att det i samband med en sådan ansökan som avses i första stycket finns särskilda problem på grund av skillnader mellan hur ansökningar om interna modeller godkänns inom unionen får Eiopa avge ett yttrande till de berörda tillsynsmyndigheterna i enlighet med artiklarna 21a.1 a och 29.1 a i förordning (EU) nr 1094/2010 inom fyra månader från det att grupp-tillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan.

Om ett yttrande avges ska tillsynsmyndigheterna i det gemensamma beslut som avses i punkt 2 följa yttrandet eller, om de i sitt gemensamma beslut inte har följt yttrandet, ge en skriftlig motivering till Eiopa och sökanden.”

(c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

(i) Det första stycket ska ersättas med följande:

”Om någon av de berörda tillsynsmyndigheterna inom den period på sex månader som avses i punkt 2 har hänskjutit ärendet till Eiopa i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, eller om Eiopa bistår tillsynsmyndigheterna på eget initiativ i enlighet med artikel 19.1 b i den förordningen, ska grupp-tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut till dess att Eiopa antar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och i sitt beslut följa det beslut som antagits av Eiopa. Grupp-tillsynsmyndighetens beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

(ii) I tredje stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Om Eiopa inte antar det beslut som avses i andra stycket i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupp-tillsynsmyndigheten.”

(d) I punkt 6 ska andra stycket ersättas med följande:

”Grupp-tillsynsmyndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter och reservationer som övriga berörda tillsynsmyndigheter och Eiopa lämnat under denna sexmånadersperiod.”

(e) I punkt 6 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Grupp-tillsynsmyndigheten ska ge sökanden, övriga berörda tillsynsmyndigheter och Eiopa ett dokument med det fullständigt motiverade beslutet.”

(f) En ny punkt ska läggas till som punkt 6a

”6a. Efter den period på sex månader som avses i punkt 2 och innan grupp-tillsynsmyndigheten fattar det beslut som avses i punkt 6 får det företag som lämnade in ansökan i enlighet med punkt 1 begära att Eiopa hjälper

tillsynsmyndigheterna att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010.

Grupptillsynsmyndigheten ska skjuta upp sitt beslut till dess att Eiopa antar ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 och i sitt beslut följa det beslut som antagits av Eiopa. Grupptillsynsmyndighetens beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.

Eiopa ska anta sitt beslut inom en månad efter det att det förlikningsskede som avses i artikel 19.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 har avslutats.

Om Eiopa inte antar ett sådant beslut som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupptillsynsmyndigheten. Grupptillsynsmyndighetens beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de berörda tillsynsmyndigheterna.”

- (3) Följande nya artiklar ska föras in som artiklarna 231a och 231b:

”Artikel 231a

Tillsynsmyndighetens godkännande av interna modeller

1. Eiopa får på eget initiativ eller på begäran av tillsynsmyndigheter eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag avge ett yttrande till tillsynsmyndigheterna i enlighet med artiklarna 21a.1 a och 29.1 a i förordning (EU) nr 1094/2010 om interna modeller och godkännande av ansökningar om interna modeller enligt vad som anges i artiklarna 112–127, 230, 231 och 233, i syfte att främja en mer enhetlig tillsyn.

Om Eiopa avger ett yttrande som avses i första stycket ska de berörda tillsynsmyndigheterna i sina beslut eller i sina gemensamma beslut följa yttrandet eller, om beslutet eller det gemensamma beslutet inte följer yttrandet, ge en skriftlig motivering till Eiopa och sökanden.

2. Om tillsynsmyndigheter genomför kontroller på plats i vilka personal från Eiopa deltar i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1094/2010 av företag eller grupper som tillämpar en fullständig eller partiell intern modell i enlighet med artiklarna 112–127, 230, 231 och 233 ska Eiopas personal utarbeta en särskild rapport om den interna modellen. Rapporten ska lämnas till Eiopas exekutivstyrelse.

Artikel 231b

Översyn

1. En gång om året ska Eiopa rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om allmänna frågor som tillsynsmyndigheterna har hanterat i samband med godkännande eller ändringar av interna modeller i enlighet med artiklarna 112–127, 230, 231 och 233.

Tillsynsmyndigheterna ska ge Eiopa den information som Eiopa anser vara relevant för att upprätta en sådan rapport.

2. Senast den 1 januari 2020 och efter att ha genomfört ett offentligt samråd ska Eiopa lämna ett yttrande till kommissionen om tillsynsmyndigheternas tillämpning av artiklarna 112–127,

230, 231 och 233, inklusive delegerade akter och tekniska genomförandestander som har antagits enligt de artiklarna. Yttrandet ska också innehålla en bedömning av skillnader mellan interna modeller inom unionen.

3. Med utgångspunkt i yttrandet från Eiopa enligt punkt 2 ska kommissionen senast den 1 januari 2021 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillsynsmyndigheternas tillämpning av artiklarna 112–127, 230, 231 och 233, inklusive delegerade akter och tekniska genomförandestander som har antagits enligt de artiklarna.”

(4) I artikel 237.3 tredje stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Om Eiopa inte antar ett sådant beslut som avses i andra stycket i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1094/2010 ska det slutliga beslutet fattas av grupp tillsynsmyndigheten.”

(5) I artikel 248.4 ska tredje stycket utgå.

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [12/18 månader från och med dagen för ikraftträdandet] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska tillämpa åtgärder avseende artikel 1 från och med den [36 månader från och med dagen för ikraftträdandet] och avseende artikel 2 från och med den [dag då ändringen av Eiopa-förordningen börjar tillämpas].

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande